

3. А.В.Ліпін, А. В.Саніна, Е.В.Зінченко. Ветеринарний довідник Традиційні та нетрадиційні методи лікування кішок, 2002.
4. Маслянюк Р.П. Основи імунобіології / Р.П. Маслянюк. – Львів: Вертикаль, 1989. – 472 с.
5. Петров Р.В. Иммунология / Р.В. Петров. – М, 1982. – 368 с.
6. Купер Э. Сравнительная иммунология / Э. Купер. – М.: Мир, 1980. – Иммунный статус, принципы его оценки и коррекции иммунных нарушений / [Передерий В.Г., Земсков А.М., Бычкова Г., Земсков В.М.]. – Х.: УНДІИЭВ, 1995. – 210 с.

УДК636.2⁷464⁷.09:616.233–02:616.24–002

Гурома С.А., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Смоляк В.В., кандидат вет. наук, доцент кафедри ветеринарного акушерства внутрішньої патології та хірургії
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ ПРИ БРОНХОПНЕВМОНІЇ ТЕЛЯТ

Останніми роками рівень захворюваності телят на бронхопневмонію зростає, що пов'язано з порушенням умов утримання та годівлі тварин, зниженням їх природної резистентності. Окрім того, на сьогодні часто спостерігаються атипові пневмонії спричинювані мікобактеріями, хламідіями та ін. Тому, при лікуванні тварин, хворих на бронхопневмонію, необхідно, по-перше, застосовувати препарати етіотропної дії, а по-друге, антибіотики, без введення яких неможливо швидко знешкодити бактеріальну мікрофлору в організмі хворих. Тому лікувальний ефект від застосування традиційних антибіотиків (пеніцилінів, аміноглікозидів, тетрациклінів тощо) помітно зменшився, а використання препаратів цефалоспоринового та ін. ряду стримується їх дорожнечою.

Метою нашої роботи було: провести аналіз причин виникнення захворювання; розробити заходи боротьби із даним захворюванням та дати пропозиції щодо лікування та профілактики патології в окремо взятому господарстві.

Протягом цього періоду у господарстві провели дослідження 20 телят 1-3-місячного віку, серед яких – 10 клінічно здорових, 10 – хворих на бронхопневмонію. Лікували 10 телят.

Причини бронхопневмонії у телят вивчали шляхом аналізу умов годівлі та догляду за сухостійними коровами. Аналіз годівлі корів проводили шляхом вивчення поживної цінності раціонів за загальноприйнятими методиками. Вивчення мікроклімату приміщень для утримання великої рогатої худоби проводили по визначенню температури, відносної вологості повітря, концентрації аміаку та мікробної забрудненості.

Клінічне дослідження проводили щодня протягом курсу лікування та по закінченні досліду.

З метою вивчення терапевтичної та економічної ефективності комплексної терапії телят, хворих на бронхопневмонію провели клінічні та біохімічні дослідження у телят двох груп. Телятам першої групи використовували 5 %-ний

ін'єкційний розчин енроксилу в дозі 1 мл на 20 кг маси тіла 2-3 рази з інтервалом 24 години. Як відхаркувальний засіб використовували 10 г натрію гідрокарбонату 1 раз на добу п'ять днів підряд. В якості заміної терапії одноразово підшкірно вводили по 5 мл тривіту. Телятам другої групи застосовували комплексну – етіопатогенетичну терапію, а саме, 10 %-ний розчин лінкоміцину по 0,5-1,0 мл на 1 кг маси тіла. Як відхаркувальний засіб використовували 10г натрію гідрокарбонату 1 раз на добу п'ять днів підряд. В якості заміної терапії одноразово підшкірно вводили по 5 мл тривіту.

Тривалість курсу лікування антимікробними засобами у тварин обох груп була різною. Критерієм тривалості застосування енроксилу були: клінічний огляд, температура тіла, результати аускультатції легеневого поля у телят.

При покращенні клінічного стану, відновленні апетиту, нормалізації температури тіла, відсутності патологічного дихання при аускультатції легеневого поля, введення препарату відміняли.

Позитивна динаміка показників сироватки крові у телят підтверджує результати клінічних досліджень та вказує на позитивний терапевтичний ефект комплексного лікування телят, хворих на бронхопневмонію з використанням у якості етіотропної терапії енроксилу та лінкоміцину.

З даних наших досліджень після проведеного лікування видно, що показники еритроцитів, гемоглобіну, білку знаходяться в нормі. Так, кількість еритроцитів в середньому складає $5,4 \pm 0,33 \text{Т/л}$ при нормі $5-7,5 \text{Т/л}$, є тварини в яких цей показник досягнув лише $4,9 \pm 0,4$. Кількість гемоглобіну в середньому склала $107 \pm 3,0 \text{ г/л}$ при нормі $95-125 \text{ г/л}$. Білок сироватки крові в середньому $63 \pm 2,3 \text{ г/л}$ при нормі $60-70 \text{ г/л}$, що свідчить про вміст білку в межах норми. Кількість лейкоцитів суттєво знижена і склала в середньому $12,9 \pm 0,34 \text{Г/л}$ при нормі $6-12 \text{Г/л}$. Рівень вмісту імуноглобулінів підвищився – $18,8 \pm 1,8 \text{ мг/мл}$, при нормі 20 мг/мл . При дослідженні сироватки телят першої та другої групи виявляли вірогідне зростання середнього значення показнику цинк-сульфатного тесту

Отже, для профілактики бронхопневмонії слід організувати повноцінну годівлю маточного поголів'я, дотримуватись правил комплектації технологічних груп, збалансувати годівлю молодняку і створити оптимальний мікроклімат у тваринницьких приміщеннях.

УДК636.22/ .28.09:612.1:616-002.3:611.977

Довгий С.В., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність "Ветеринарна медицина"

Науковий керівник – Чухно В.С., кандидат вет. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЗМІНИ МОРФОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ КРОВІ ПРИ ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ У ДІЛЯНЦІ ПАЛЬЦЯ У КОРІВ

Одним із суттєвих резервів успішного розвитку тваринництва, збільшення виробництва м'яса і молока є попередження і боротьба із захворюванням копитець у великої рогатої худоби, які приносять господарствам значні економічні збитки. В багатьох спеціалізованих господарствах по виробництву молока захворювання копитець є одною з найбільш поширеніших патологій. Тільки